

Λατινικά Ομάδας Προσανατολισμού Ανθρωπιστικών Σπουδών

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ - ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΟ ΣΤΑ ΜΑΘ. 16-35)

A. ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Β. Τότε ο Έννιος αγανακτισμένος επειδή (που) ο Νασικός τόσο φανερά ψευδόταν είπε: «Τι (λοιπόν) (λες ή συμβαίνει); Εγώ δεν αναγνωρίζω τη φωνή σου;» Μήπως θέλεις να μάθεις τι (του) απάντησε ο Νασικός; «Είσαι αναιδής άνθρωπος. Εγώ όταν σε ζητούσα, πίστεψα την υπηρέτριά σου ότι εσύ δεν ήσουν στο σπίτι. Εσύ δεν πιστεύεις εμένα τον ίδιο;»

Γ. Όταν ο Αφρικανός βρισκόταν στο Λίτερνο, αρκετοί αρχηγοί ληστών τυχαία ήρθαν σ' αυτόν για να τον χαιρετίσουν επίσημα. Τότε ο Σκιπίωνας, επειδή νόμιζε ότι αυτοί είχαν έρθει για να συλλάβουν αυτόν τον ίδιο, εγκατέστησε στο σπίτι φρουρά από δούλους του σπιτιού (οικιακούς). Μόλις παρατήρησαν αυτό οι ληστές, αφού πέταξαν μακριά τα όπλα, πλησίασαν την πόρτα και με δυνατή φωνή ανήγγειλαν στον Σκιπίωνα (απίστευτο στο άκουσμα!) ότι είχαν έρθει για να θαυμάσουν την ανδρεία του.

(μονάδες 20)

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

B.1.

1. Λίβιος Ανδρόνικος
2. αρχαϊκή, Ύστερη Αρχαιότητα
3. Βοήθιος
4. Κορνήλιος Νέπως
5. Αυγουστίνος, Ιερώνυμος

(μονάδες 10)

B.2.

multos	ε. (μάλλον)
milites	στ. (μilitarισμός)
pugna	ιβ. (πυγμαχία)
cognosco	ια. (γνώση)
vis	γ. (Βούληση)
homo	ι. (ουμανισμός)

domi	ζ. (δῶμα)
forte	θ. (φουρτούνα)
ianuae	δ. (λανός)
auditu	α. (οντισιόν)

(μονάδες 10)

Γ.1.

alterius

Gai

plurium, plus

eandem

gravis

quem

vestram

impudenter

domuum, domorum

ducum

vox

incredibili

virtutum (virtutium)

(μονάδες 15)

Γ.2.

vincendus

interficeris / -re

traditurum esse

occidisse

mentiturum esse

cognoverint

vultis

scito
responsuri sint
eram
quaesitum
veniendi
existimemus
abiectioni
admiraberis /-re

(μονάδες 15)

Δ.1.α

δευτερεύουσα χρονική επιρρηματική πρόταση, που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο περιεχόμενο της κύριας πρότασης με ρήμα το credidi. Εισάγεται με τον ιστορικό ή διηγηματικό σύνδεσμο cum, ο οποίος αναφέρεται σε διηγήσεις του παρελθόντος και υπογραμμίζει τη βαθύτερη σχέση της δευτερεύουσας με την κύρια δημιουργώντας ανάμεσά τους μια σχέση αιτίου και αιτιατού. Εκφέρεται με υποτακτική, που κάνει φανερό τον ρόλο του υποκειμενικού στοιχείου. Συγκεκριμένα, εκφέρεται με υποτακτική παρατατικού (quaererem). Εξαρτάται από το ρήμα credidi της κύριας πρότασης που είναι ιστορικού χρόνου και δηλώνει το σύγχρονο στο παρελθόν. (5)

Ego te quaerens ancillae tuae credidi te domi non esse. (3)

(μονάδες 8)

B. Cum Ennius indignatus esset

Cum praedones arma abiecissent

(μονάδες 6)

Δ.2.α

Ut se ipsum caperent [δευτ. τελική πρόταση]

Qui se ipsum caperent [δευτ. αναφ.τελική πρόταση]

Ad se ipsum capiendum [εμπρόθετο γερούνδιο ad + αιτ. γερουνδίου, υποχρεωτική γερουνδιακή έλξη]

Sui ipsius capiendi causa/gratia [εμπρόθετο γερούνδιο causa/gratia + γενική γερούνδιου, υποχρεωτική γερούνδιακή έλξη]

(μονάδες 10)

Δ.2.Β. [Gaius Sallustius tradit:] «multi etiam milites Romani in eadem cruentissima pugna occisi sunt, multi autem graviter vulnerati sunt.»

(μονάδες 6)